

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtcu.)

Št. 11.

Ljubljana, dné 1. novembra 1900. VIII. tečaj.

Tvoja mama so ti umrli . . .

(Priobčil *J. B. Boleslav.*)

Še sedaj Vas vidim in spominjam se še, kakor bi se zgodilo včeraj . . . Šest sveč je pojemalo ob Vaši krsti ter nekako skrivnostno obsevalo s črnim suknom obito ostenje. Mrtvaška tišina je vladala, in zdelo se je, kakor bi se Vaša duša obotavljala zapustiti nas same — nepreskrbljene.

Ah, da bi vedel takrat, kaj sem izgubil, zlata mama, kakor vem sedaj! — Ni se bilo čuditi moji otročji preprostosti, da sem bil vesel mnogobrojnih posetov in da sem se ponašal s tem, da se vršé radi matere . . . Da bi bil vedel, da se jih mati ne zavedajo, da je zaspalo njih zlato srce, da je oledenelo njih mehko naročje! — Mala sobica, ki sicer skoro ni zadostovala za borno hišno opravo, je morala biti sedaj dovolj obsežna — za oder z mrličem. Dopolnil sem četrto leto; prvi mrlič, ki sem ga videl za svoje mlade dobe, ste bili — Vi. In predstavljal sem si ta mrtvaški oder za